

Van: FOYER <ann.bogman@foyer.be>
Aan: veerle.solia@amsab.be
Datum: 07/07/2011 04:07 PM
Onderwerp: Juridische nieuwsbrief Foyer

Juridische nieuwsbrief Foyer
Nr 236
www.foyer.be

De nieuwsbrief is een initiatief van de Dienst Rechtsbescherming van het Regionaal Integratiecentrum Foyer. Met de tweewekelijkse nieuwsbrief willen we u op een korte en bevattelijke manier berichten over evoluties in het vreemdelingenrecht. Als u opmerkingen hebt, of informatie wil laten opnemen, aarzel niet contact op te nemen met de redactie (ann.bogman@foyer.be). Alle nieuwsbrieven staan online.

'Project SEFOR' van DVZ activeert uitwijzingsbeleid

SEFOR staat voor 'sensibilisation, follow-up & return'. Het is het nieuwe terugkeerproject van de DVZ, gefinancierd door het Europees Terugkeerfonds.

[Lees het volledig artikel](#)

Erkend vluchtelingen en subsidiair beschermden krijgen toegang tot het statuut langdurig ingezetene

Een nieuwe Europese richtlijn zorgt ervoor dat erkend vluchtelingen en subsidiair beschermden toegang krijgen tot het statuut van langdurig ingezetene.

[Lees het volledig artikel](#)

CGVS toont onvoldoende individuele verantwoordelijkheid aan bij uitsluiting van asiel

Het enkele lidmaatschap van een terroristische organisatie is niet voldoende om uitsluiting van het vluchtelingenstatuut te rechtvaardigen. Slechts als specifieke feiten in het dossier de individuele verantwoordelijkheid van de asielzoeker vaststellen, kan er tot uitsluiting worden besloten.

[Lees het volledig artikel](#)

EHRM oordeelt dat terugkeer naar Mogadishu (Somalië) in strijd is met artikel 3 EVRM

Niet enkel om praktische redenen, maar ook omwille van veiligheidsredenen mag niet worden teruggestuurd naar Somalië.

[Lees het volledig artikel](#)

Voordeel van de twijfel voor homoseksueel uit Senegal

Aangezien de Senegalese autoriteiten niet in staat zullen zijn de asielzoeker bescherming te bieden tegen de vervolging die uitgaat van zijn familieleden, wordt de asielzoeker het vluchtelingenstatuut toegekend.

[Lees het volledig artikel](#)

Minimumloon voor beroepssporters en trainers geïndexeerd

Professionele sportbeoefenaars en -trainers moeten 70.800€ bruto jaarloon verdienen om een arbeidskaart B zonder arbeidsmarktonderzoek te kunnen krijgen.

[Lees het volledig artikel](#)

Alimentatieverordening van kracht sinds 18 juni 2011

De Verordening voert geüniformeerde regels door in verband met de internationale bevoegdheid voor onderhoudsvorderingen in de EU-lidstaten, en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen over onderhoudsverplichtingen in EU-lidstaten.

[Lees het volledig artikel](#)

Echtscheiding nu ook mogelijk in Malta

Nu is de Filipijnen het enige land dat geen echtscheiding kent.

[Lees het volledig artikel](#)

E-apostilles uit Spanje

In het kader van het 'Electronic Apostille Pilot Program' levert Spanje, na Nieuw-Zeeland, nu ook elektronische apostilles af.

[Lees het volledig artikel](#)

Publicaties

Voor wie meer wil lezen (1).

Contactgegevens DVZ Helpdesk gewijzigd

[Lees het volledig artikel](#)

Het oude faxnummer van DVZ bestaat niet meer.

[Lees het volledig artikel](#)

'Project SEFOR' van DVZ activeert uitwijzingsbeleid

Een nieuwe omzendbrief aan de gemeenten, een nieuwe website www.sefor.be, en een nieuw bureau 'Sefor' binnen de Dienst Vreemdelingenzaken: de federale overheid reorganiseert en activeert het te voeren beleid als een niet-EU vreemdeling het land moet verlaten.

SEFOR staat voor 'sensibilisation, follow-up & return'. Het is het nieuwe terugkeerproject van de DVZ, gefinancierd door het Europees Terugkeerfonds.

Omzendbrief activeert uitwijzingsbeleid

De [omzendbrief van 10 juni 2011 over de verwijdering van derdelanders](#) kadert in een informatiecampagne van DVZ naar gemeenten en naar derdelanders die het land moeten verlaten. De omzendbrief promoot vrijwillige terugkeer en activeert tegelijk de procedure tot vasthouding en repatriëring (als stok achter de deur). De belangrijkste verschillen met vroeger zijn:

Info gemeente: Bij elke betekening van een uitwijzingsbevel moet de gemeente de vreemdeling uitvoerig informeren over de uitwijzing, de eventuele repatriëring en de mogelijkheid tot organisatie van een vrijwillige terugkeer. De gemeente moet ook direct alle informatie over de identiteit van de vreemdeling opvragen en laten weten aan DVZ. De gemeente moet de DVZ laten weten dat deze kennisgeving gebeurde.

Oproeping gemeente: Na elke betekening van een uitwijzingsbevel moet de gemeente de vreemdeling oproepen voor inlichtingen over terugkeer. Bij die oproeping moet de vreemdeling identiteitsdocumenten en pasfoto's meebrengen. De gemeente moet een identificatieformulier invullen en aan het bureau Sefor van DVZ bezorgen. Een vreemdeling die geen geldige reisdocumenten heeft, moet zich aanbieden bij bureau Printrak van DVZ voor vingerafdrukken voor het bepalen van de identiteit.

Vrijwillig vertrek: De vreemdeling moet in principe zelfstandig het land verlaten. Hij moet aan de gemeente de datum en plaats van vertrek, bestemming en een kopie van zijn vervoersbewijs bezorgen. De gemeente moet dat doorsturen aan bureau Sefor van DVZ. Wie niet zelfstandig kan terugkeren, kan beroep doen op een [vrijwillig terugkeerprogramma](#) (vliegticket, begeleiding bij de reis, en premie en steun in het land van herkomst). Deze begeleiding wordt aangeboden door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) en Caritas en diverse lokale partnerorganisaties (onder supervisie van Fedasil).

Onderzoek gemeente: De gemeente moet in alle gevallen een onderzoek van verblijfplaats doen (via de politie): als de vreemdeling niet reageert op de oproeping, maar ook als de termijn om het land te verlaten verstreken is. De gemeente (of politie) moet systematisch verifiëren of de uitgewezen vreemdeling zijn verblijfplaats verlaten heeft. Het verslag daarvan moet aan bureau Sefor van DVZ bezorgd worden.

Gedwongen vertrek: Bureau Sefor kan instructie geven aan de politie om de betrokkene aan te houden en een beslissing tot vasthouding met het oog op gedwongen verwijdering te betekenen. De politie brengt de betrokkene dan naar het aangewezen [gesloten centrum of terugkeerwoning](#).

De [Sefor-website](#) stelt basisinformatie in 22 talen ter beschikking van de vreemdeling

Bijkomende info vanwege Kruispunt M-I (ondermeer op basis van toelichting door bureau Sefor):

Bureau Sefor: Het nieuwe bureau Sefor volgt alle dossiers op waarin een bevel om het grondgebied te verlaten (BGV of uitwijzingsbevel) werd afgegeven (voor clandestiene immigranten blijft bureau C bestaan). Mocht een vreemdeling nadien een nieuwe verblijfsprocedure opstarten, dan contacteert bureau Sefor het andere bureau dat de aanvraag behandelt en vraagt het om die nieuwe aanvraag prioritair te behandelen.

BGV: In principe heeft het eerste BGV een geldigheidsduur van 30 dagen, een eventueel volgend bevel 7 dagen. DVZ wijzigde zijn praktijk al wegens de directe werking (sinds 25/12/2010) van de [Europese Terugkeerrichtlijn 2008/115](#), die nog moet omgezet worden in Belgische wetgeving.

Kort uitstel van vertrek: Als de vreemdeling niet kan terugkeren binnen de opgegeven termijn,

kan hij uitstel van vertrek vragen aan DVZ (= verlenging van de termijn van het BGV):

- De criteria en procedure zijn nog niet wettelijk geregeld (de Terugkeerrichtlijn vereist wel een wettelijke procedure). De Belgische administratieve praktijk is slechts gedeeltelijk en in omzendbrieven geregeld. Er wordt slechts kort melding van gemaakt in een infobrochure voor de vreemdeling.
- In praktijk staat DVZ uitstel van vertrek soms toe als de vrijwillige terugkeer niet mogelijk is tijdens de geldigheidsduur van het uitwijzingsbevel. Die onmogelijkheid moet worden bevestigd door een document van de vrijwillige terugkeer-organisatie (Fedasil, IOM, Caritas, lokale partner) of door een bewijs van ziekte, zwangerschap...
- Daarnaast bevestigen omzendbrieven enkele praktijken van uitstel van vertrek wegens onderwijs en wegens huwelijk. Bureau Sefor bevestigt dat het de [omzendbrief van 13/9/2005](#) zal respecteren en niet zal overgaan tot gedwongen repatriëring van vreemdelingen met huwelijksaangifte en dit tot de eindbeslissing. Ook van zodra een wettelijke samenwoning geregistreerd werd door de gemeente, zal DVZ gedurende 6 maand niet overgaan tot repatriëring (om de vreemdeling de kans te geven een procedure gezinshereniging op te starten).
- De vreemdeling moet in principe zelf uitstel van vertrek vragen aan DVZ.
- Lees algemene info over [uitstel van vertrek](#).

Wie doet wat en lexicon

DVZ is bevoegd (binnen het kader van de Verblijfswet):

- om beslissingen te nemen dat een vreemdeling het land moet verlaten. Dit worden ook wel "verwijderingsbeslissingen" genoemd. Een betere term is "uitwijzingsbeslissing", aangezien de vreemdeling in eerste instantie geacht wordt om zelfstandig het land te verlaten.
- om een vreemdeling (die een uitwijzingsbeslissing niet opvolgt) op te sluiten (in administratieve detentie) met het oog op een repatriëring. Dit wordt ook wel "gedwongen verwijdering" genoemd. Repatriëring kan met of zonder escorte gebeuren.

Voor de uitvoering van dit uitwijzingsbeleid (of "verwijderingsbeleid") is DVZ afhankelijk van de medewerking van andere bevoegde overheden:

De **lokale besturen** moeten de beslissingen van DVZ betekenen (kennis geven) aan de vreemdeling. Zij moeten ook informatie doorgeven in beide richtingen (van DVZ naar de vreemdeling, en van de vreemdeling naar DVZ).

De **politie** wordt gevraagd om verblijfcontroles te doen en vreemdelingen eventueel aan te houden na een beslissing tot vasthouding (detentie) met het oog op een repatriëring.

Fedasil staat in voor de organisatie van het vrijwillige terugkeerbeleid. De Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) en Caritas en diverse lokale partnerorganisaties bieden concrete vrijwillige terugkeerbegeleiding aan vreemdelingen aan.

Bericht van Kruispunt Migratie-Integratie vzw

[Terug naar het overzicht](#)

Erkend vluchtelingen en subsidiair beschermde krijgen toegang tot het statuut langdurig ingezetene

Sedert 2008 kunnen onderdanen van landen die niet tot de Europese Unie behoren, maar die al lange tijd in een lidstaat verblijven, gemakkelijker een verblijfsvergunning van meer dan 3 maanden in een andere lidstaat verkrijgen. De Europese richtlijn 2003/109 die het statuut van 'langdurig ingezetene' in het leven riep, werd in België ingevoerd door art. 15bis-20 Vw. Erkend vluchtelingen en subsidiair beschermde waren echter uitgesloten van deze status.

Een nieuwe [richtlijn 2001/51](#) van 11 mei 2001 maakt deze uitsluiting ongedaan:

Personen die internationale bescherming genieten, moeten de status van langdurig ingezetene kunnen verwerven in de lidstaat die hen deze bescherming heeft verleend, onder dezelfde voorwaarden als andere onderdanen van derde landen;

Om de noodzakelijke verblijfsduur van 5 jaar te berekenen, wordt ten minste de helft van de asielprocedure in aanmerking genomen. De gehele asielprocedure wordt in aanmerking genomen, wanneer deze 18 maanden overschrijdt;

Door een speciale vermelding op de verblijfskaart van de langdurig ingezetene worden andere lidstaten op de hoogte gebracht van de beschermingsachtergrond van deze persoon;

Betrokken persoon mag immers slechts worden verwijderd naar de lidstaat die hem internationale bescherming heeft verleend. Deze lidstaat is verplicht hem onmiddellijk en zonder formaliteiten terug te nemen.

België moet deze richtlijn uiterlijk op 20 mei 2013 omgezet hebben in de eigen reglementering.

Bron: [Europese richtlijn 2001/51](#) van 11 mei 2001

Lees meer over het [statuut Langdurig ingezetene](#)

Bericht van Foyer

[Terug naar het overzicht](#)

CGVS toont onvoldoende individuele verantwoordelijkheid aan bij uitsluiting van asiel

Op 10 december 2010 beslist het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) om een Marokkaanse asielzoeker uit te sluiten van het vluchtelingenstatuut en subsidiaire bescherming. De asielzoeker zou zich schuldig hebben gemaakt aan handelingen in strijd met het Handvest van de Verenigde Naties (artikel 1F onder c van het Vluchtelingenverdrag) aangezien hij strafrechtelijk is veroordeeld voor het deelnemen aan activiteiten van een terroristische organisatie. Maar voor de rechtspraak is die simpele vaststelling niet voldoende.

In lijn met jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie ([HvJ, B. en D. tegen Duitsland, 9 november 2010, C-57/09 en 101/09](#)) oordeelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV):

Het enkele lidmaatschap van een terroristische organisatie is niet voldoende om uitsluiting van het vluchtelingenstatuut te rechtvaardigen.

Slechts als na individuele beoordeling van de specifieke feiten in het dossier de individuele verantwoordelijkheid van de asielzoeker kan worden vastgesteld, kan er tot uitsluiting worden besloten.

Het CGVS moet nagaan of er redenen zijn om aan te nemen dat een organisatie handelingen heeft begaan die kunnen worden ingeroepen in het kader van artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag.

Daarnaast moet het CGVS de ernst van de handelingen beoordelen en de feiten en omstandigheden omtrent deze handelingen en de asielzoeker. Als vastgesteld wordt dat een persoon een hoge functie hield, kan worden aangenomen dat er een mate van individuele verantwoordelijkheid bestaat, maar ook dan moeten alle relevante omstandigheden in de beoordeling worden meegenomen.

In casu kan de RvV aan de hand van de strafrechtelijke veroordeling de individuele verantwoordelijkheid van de asielzoeker niet nagaan en kan de RvV de beslissing van het CGVS bevestigen noch hervormen zonder daartoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Het CGVS heeft in een brief aan DVZ laten weten dat de asielzoeker bij terugkeer naar Marokko een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. In het administratief dossier bevindt zich echter geen kopie van de landeninformatie waarop het CGVS zich heeft gebaseerd in haar brief. Daarom kan de RvV geen uitspraak doen over het 3 EVRM risico.

Zie [RvV, nr. 54.335, 13 januari 2011](#)

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Terug naar het overzicht](#)

EHRM oordeelt dat terugkeer naar Mogadishu (Somalië) in strijd is met artikel 3 EVRM

België stuurt momenteel geen Somaliërs terug naar Somalië. Dat is zo om praktische redenen (onmogelijkheid om terugkeerdOCUMENTEN te krijgen). Maar het Europees Hof voor de Rechten van de Mens bevestigt dat er ook principiële redenen zijn.

In een uitspraak van 28 juni 2011 heeft het Europese Hof voor de Rechten van de Mens als volgt geoordeeld:

De veiligheidssituatie in Mogadishu (Somalië) is dermate ernstig dat een ieder die in Mogadishu aanwezig is een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM.

Slechts als een persoon connecties heeft met hoge machtsfiguren zou deze eventueel bescherming kunnen krijgen.

Daarnaast oordeelt het EHRM dat slechts in uitzonderlijke gevallen een intern vestigingsalternatief kan worden tegengeworpen:

Een intern vestigingsalternatief kan enkel worden tegengeworpen als de persoon in het gebied sterke familiebanden heeft en het gebied waar de familieleden verblijven veilig te bereiken is.

Als de familieleden verblijven in een gebied onder controle van de Al-Shabaabdit kan dit niet als vestigingsalternatief worden tegengeworpen vanwege een dreigende schending van artikel 3 EVRM, tenzij aangetoond wordt dat de persoon nog recent in Somalië heeft verbleven en in staat is te vermijden onder de aandacht te komen van de Al-Shabaab.

Als de persoon in alle waarschijnlijkheid in een vluchtelingenkamp of een kamp voor ontheemden terecht zal komen, dreigt er ook een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM op grond van de humanitaire omstandigheden in de kampen.

Op dit moment is er in België geen sprake van terugkeer van Somaliërs naar Somalië. Hier liggen met name praktische redenen aan ten gronde: er bestaat geen Somalische vertegenwoordiging en Somaliërs zonder documenten kunnen dus niet teruggestuurd worden. De uitspraak van het EHRM is dus in die zin van belang voor de Belgisch praktijk dat ook omwille van veiligheidsredenen men niet mag worden teruggestuurd naar Somalië.

Zie **EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk**, nr. 8317/07 & 11449/07, 28 juni 2011

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Terug naar het overzicht](#)

Voordeel van de twijfel voor homoseksuelen uit Senegal

In een arrest van 23 februari 2011 geeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) het voordeel van de twijfel aan een Senegalese asielzoeker die zijn land van herkomst heeft verlaten omwille van problemen vanwege zijn seksuele geaardheid.

In het dossier bestond er discussie rond drie punten:

- de geloofwaardigheid van de relatie die de asielzoeker zou hebben onderhouden met een vriend in Senegal en de gevolgen van de ontdekking van deze relatie door de oom van de asielzoeker,
- de geloofwaardigheid van de seksuele geaardheid van de asielzoeker
- en het risico op vervolging van homoseksuelen in Senegal.

De RvV oordeelt als volgt:

Als de seksuele oriëntatie van de asielzoeker kan worden vastgesteld, moet dit als vaststaand feit worden meegenomen in de algehele beoordeling van de geloofwaardigheid.

Gezien de activiteiten rond homoseksualiteit die de asielzoeker in België heeft ontwikkeld (onder andere het deelnemen aan manifestaties), heeft de asielzoeker zijn seksuele geaardheid voldoende aangetoond.

Op basis van het feit dat de seksuele geaardheid van de asielzoeker is vast komen te staan en op basis van de overlegde informatie door de asielzoeker en het CGVS, dient de asielzoeker het voordeel van de twijfel te worden verleend.

Aangezien de Senegalese autoriteiten niet in staat zullen zijn de asielzoeker bescherming te bieden tegen de vervolging die uitgaat van zijn familieleden, wordt de asielzoeker het vluchtelingenstatuut toegekend.

Zie **RvV, nr. 56.585**, 23 februari 2011

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Terug naar het overzicht](#)

Minimumloon voor beroepssporters en trainers geïndexeerd

Van juli 2011 tot juni 2012 moeten derdelander professionele sportbeoefenaars en -trainers 70.800 euro bruto jaarloon verdienen om een arbeidskaart B zonder arbeidsmarktonderzoek te kunnen krijgen.

Niet-EU vreemdelingen die langer dan 3 maanden in België willen werken en verblijven, hebben een arbeidskaart B nodig. Professionele sportbeoefenaars en -trainers zijn echter vrijgesteld van arbeidsmarktonderzoek als ze een bepaald minimum bruto jaarloon verdienen.

Dit bruto jaarloon wordt berekend op basis van (8 maal) het minimumloon dat een Belgische professionele sportbeoefenaar moet verdienen. Dat laatste bedrag is geïndexeerd. Daardoor wijzigt ook het bedrag voor een buitenlandse sportbeoefenaar of -trainer.

Bron: [K.B. 19 juni 2011 tot vaststelling van het minimumbedrag van het loon dat men moet genieten om als een betaalde sportbeoefenaar te worden beschouwd](#)

Bericht van Kruispunt Migratie-Integratie vzw

[Terug naar het overzicht](#)

Alimentatieverordening van kracht sinds 18 juni 2011

Op 18 juni 2011 is de EU-Verordening in verband met onderhoudsverplichtingen, de 'Alimentatieverordening', in werking getreden. De Verordening voert geüniformeerde regels door in verband met de internationale bevoegdheid voor onderhoudsvorderingen in de EU-lidstaten, en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen over onderhoudsverplichtingen in EU-lidstaten. Zo zal het gemakkelijker worden om in grensoverschrijdende situaties alimentatie te innen.

De Alimentatieverordening vervangt de bepalingen van de Brussel I-Verordening: ze neemt de bepalingen daarvan grotendeels over, maar een aantal aspecten zijn nieuw. Zo worden er voor het eerst ook Europese regels in verband met toepasselijk recht uitgevaardigd. De Alimentatieverordening verwijst daarvoor naar het Haags Protocol van 2007, dat eveneens in werking trad op 18 juni 2011.

Het is niet langer vereist dat de verweerder zijn gewone verblijfplaats in een EU-lidstaat heeft. Dus ook als de verweerder in een derde staat verblijft, kan de Belgische rechter bevoegd blijven.

Ten slotte wordt er in een nieuwe beperking van bevoegdheid voorzien. De internationale bevoegdheid wordt uitgesloten indien het gaat om een nieuwe vordering of een vordering tot wijziging van een onderhoudsverplichting, zolang de onderhoudsgerechtigde nog verblijft in de lidstaat waar de oorspronkelijke beslissing werd genomen.

De Alimentatieverordening is van toepassing in alle EU-lidstaten, uitgezonderd het Verenigd Koninkrijk en Denemarken. Voor die landen blijft de Brussel I-Verordening dus onverkort gelden.

Voor Zwitserland, Noorwegen en IJsland is het Verdrag van Lugano van toepassing.

Meer info:

Lees meer over [IPR en onderhoudsverplichtingen](#)

Alimentatieverordening: [Verordening \(EG\) nr. 4/2009 van 18 december 2008](#) betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen

[Haags Protocol van 23 november 2007](#), inzake het recht dat van toepassing is op onderhoudsverplichtingen

Bericht van Kruispunt Migratie-Integratie vzw - Steunpunt IPR

[Terug naar het overzicht](#)

Echtscheiding nu ook mogelijk in Malta

De bevolking van Malta heeft zich in een referendum positief uitgesproken over de vraag of echtscheiding in de toekomst mogelijk moet zijn of niet. Malta is het laatste land in de Europese Unie waar dit nog niet mogelijk was. Nu is de Filipijnen het enige land dat geen echtscheiding kent.

Voor de toepassing van het WIPR betekent dit dat artikel 55 §3 enkel van toepassing kan zijn in het geval het Filipijnse recht als het toepasselijke recht wordt aangewezen. Dat artikel voorziet in een subsidiaire aanknoping indien de algemene regel ertoe leidt dat een rechtsstelsel toepasselijk wordt verklaard dat de echtscheiding niet kent.

Echtscheiding in België zal in zo'n geval dus toch mogelijk zijn.

Bericht van Kruispunt Migratie-Integratie vzw - Steunpunt IPR

[Terug naar het overzicht](#)

E-apostilles uit Spanje

In het kader van het [Electronic Apostille Pilot Program](#) levert Spanje, na Nieuw-Zeeland, nu ook elektronische apostilles (e-apostilles) af.

In een elektronisch dossier wordt aan het brondocument een apostille gekoppeld. Dit dossier kan door de betrokkene worden gedownload van de [website van het Spaanse ministerie van Justitie](#). Het kan dan worden doorgemailed naar of afgeprint voor de Belgische overheid. Volgens de Special Commission van de Conferentie van Den Haag vallen dergelijke elektronische apostilles onder het toepassingsgebied van het Apostillevverdrag. Indien de e-apostille de voorwaarden van dit verdrag respecteert, zal de e-apostille dus ten aanzien van de Belgische overheid gebruikt kunnen worden.

De Spaanse overheid ondertekent de e-apostille met een elektronische handtekening. Deze handtekening kan door de Belgische overheid worden gecontroleerd via dezelfde website van het Spaanse ministerie van Justitie. De controle van de authenticiteit van de e-apostille gebeurt aan de hand van het e-Register waarin alle apostilles die werden afgeleverd bewaard worden. Ook dat register kan via dezelfde website worden geraadpleegd.

>> Lees meer over de e-apostille op de [website van de Haagse Conferentie](#).

Bericht van Kruispunt Migratie-Integratie vzw - Steunpunt IPR

[Terug naar het overzicht](#)

Publicaties

Rapport over kwetsbaarheid van asielzoekers in gesloten centra in België (JRS)

Jesuit Refugee Service publiceert de resultaten voor België van het Europese DEVAS-onderzoek (Detention of Vulnerable Asylum Seekers), in het rapport 'Van detentie tot kwetsbaarheid'.

JRS voerde diepgaande gesprekken met 64 personen in drie verschillende gesloten centra. Door verschillende aspecten van de opsluiting te bespreken, konden ze inzicht krijgen in de manier waarop deze personen hun vrijheidsberoving ervoeren:

- de informatie over de procedures,
- de communicatie met de buitenwereld,
- de omgang met de medegedetineerden en met het personeel van het gesloten centrum,
- de gezondheid,
- de leefregels,
- de architectuur van de centra enz...

>> Lees het [JRS rapport 'Van detentie tot kwetsbaarheid'](#)

[Terug naar het overzicht](#)

Contactgegevens DVZ Helpdesk gewijzigd

Sinds 17 juni 2011 (16u) is het oude algemeen faxnummer van de Helpdesk van Dienst Vreemdelingenzaken opgeheven.

De Helpdesk (callcenter) van DVZ is voortaan enkel bereikbaar via:

Telefoon: 02/793.80.00

Email: helpdesk.dvzoe@dofi.fgov.be

Adres: Antwerpsesteenweg 59B, 1000 Brussel

De specifieke faxnummers van de verschillende bureaus en diensten van de DVZ worden wel behouden

>> [Zie contactpunten voor advocaten en specialisten vreemdelingenrecht](#)

Bericht van Kruispunt Migratie-Integratie vzw

[Terug naar het overzicht](#)

Editor: [FOYER](#)

<http://www.foyer.be>

[Click here to change your subscription](#)